

Neki növekedni kell...

(újévi)

Lectio: Jn 3,22-30

Textus: Jn 3,27-30

Tegnap, óév estéjén Nikodémus Jézussal való találkozásáról volt szó. Most ebben az új évben, az év első istentiszteletén Keresztelő János szólal meg az Igében. Vagyis az Úr szólal meg Keresztelő János által.

S a mai Igében Keresztelő János megvallja, hogy Ő nem Jézus. Ő Csak útkészítő. Ő hírnök. Aztán azt is elmondja: **„Az ember semmit sem vehet, hanem ha a mennyből adatott neki.” (Jn 3,27).**

Amerikában egy gyülekezetbe új lelkész került. Az emberek özönlöttek az istentiszteletre. Minden vasárnap tele volt a templom. Aztán a lelkipásztor megöregedett. Az emberek kezdtek elmaradozni az istentiszteletről. Az utca másik végében épült egy új templom, ahol fiatal lelkész szolgált. Az emberek ide jártak templomba. Az öreg lelkész azt látta, hogy az emberek egyre jobban elmaradoznak. Amikor már alig voltak a templomban, megkérdezte: Hát a többiek hol vannak? A gondnok válaszolt: A másik templomban. No, akkor menjünk mi is oda.

Így tesz Keresztelő János is. Nem méltatlankodik, hogy az emberek Jézust követik és tőle elmaradoznak, még a maga tanítványai is. Keresztelő János azt vallja, hogy ő csak a vőlegény barátja. Ezt a zsidók akkor teljes mértékben megértették.

Már Hóseás próféta tudtára adja a választott népnek:

„Eljegyezlek magamnak örökre,

Eljegyezzek magamnak

Az igazság és a törvény,

A szeretet és irgalom ajándékával.

Eljegyezzek magamnak

A hit ajándékával

És megismered az Urat. (Hós 2,21-22).

Milyen áldott ígéret ez a választott nép számára. A választott nép az Úr jegyese. Az Úr menyasszonya.

Ez nekünk is áldott ígéret erre az évre. Isten eszünkbe juttatja, hogy ebben az új évben is úgy viszonyul hozzánk, mit a vőlegény a menyasszonyhoz. Mi, Jézus Krisztus által az Úr jegyesei vagyunk. Isten jegyezett el bennünket. Mégpedig: örökre. Mi sokszor hűtlenkedhetünk, de Ő örökre a Vőlegényünk. Ő örökre hű hozzánk. Eljegyzett bennünket **igazsággal**. Az ősi szöveg szerint ez **üdvösséget** jelent. Már az Ószövetség népének is tudnia kellett, de nekünk még inkább, hogy mindnyájunk számára van üdvösség. Csak tőlünk függ, hogy elfogadjuk-e. Milyen boldogító ígéret ez így új év elején! És akkor még ott a törvény is, vagyis Isten Igéje. Vegyük komolyan az üdvösséget és Isten törvényét, Igéjét ebben az évben. És még azt is ígéri Isten, hogy ebben az évben szeretettel és irgalommal vesz körül bennünket, mint az Ő jegyeseit. Az elmúlt évben is mennyi szeretettel és milyen nagy irgalommal hordozott bennünket. Így lesz ez ebben az évben is. Fogadjuk el Tőle ezt a nagy szeretetet és irgalmat. Aztán hittel jegyez el bennünket. Hiszi, hogy megváltozunk. Hiszi, hogy Simonokból Péterek, kősziklák leszünk. Hiszi, hogy a hitetlenkedő Tamások ámulattal mondjuk majd: Én Uram és én Istenem! Hiszi, hogy a Saulusokból Paulusok leszünk! S közben a mi hitünk is erősödik. Milyen áldott ígérek ezek erre az évre!

Egyébként Ézsaiás próféta is azt mondja, hogy

„Nem mondanak többé elhagyottnak,

Országodat nem mondják pusztaságnak,

**hanem úgy hívnak,
hogy gyönyörűségem.
Országodat pedig úgy, hogy férjnél van.
Mert gyönyörködik majd benned az Úr,
És országodnak Ő lesz férje.
Mert ahogy az ifjú elveszi a hajadont,
Úgy vesz el férjed, aki felépít,
Ahogy a vőlegény örül
Menyasszonyának,
Úgy örül majd neked Istened.” (Ézs 62,4-5).**

No, ezen ígéretek fényében mondja Keresztelő János, hogy ő a vőlegény barátja. Ő tudja, hogy minden zsidó érti, hogy miről beszél. A vőlegény barátja a násznagy. Ő vezette oda a menyasszonyt a vőlegényhez. Az Ige szerint a násznagy ott volt a vőlegény közelében. Hallgatta őt, figyelt rá és örült neki, amikor eljött a menyasszonyáért és ekkor a násznagy a menyasszonyt odavezette a vőlegényhez.

A mai napi Ige alapján három kérdést tehetünk fel:

1. Ott vagyunk-e a Vőlegény oldalán?
2. Halljuk-e Őt?
3. Örvendezünk-e Neki?

Az első kérdésben az van benne, hogy vezettünk-e valakit is Jézushoz? A legtöbb ember olyan nyugodtan tud élni, hiszen ő már Jézussal van, - mondja, de ha ez így van, akkor a többieket is Krisztushoz kell vezetnie. Ez évre ez az első feladatunk az Ige szerint. Ne teljék el úgy ez az esztendő, hogy nem vezetünk valakit, valakiket oda Jézus Krisztushoz!

Aztán figyeljünk Jézusra! Halljuk, hallgassuk Őt! Hiszen csak így lehet másokat is Hozzá vezetni. Legyen ez a másik feladatunk ebben az évben. Minden napunk úgy teljék el, hogy Reá figyeljünk, Őt hallgassuk.

Végül, de nem utolsó sorban, örüljünk Jézusnak! Ugyanis nem elég csak templomba járni! Nem elég csak Bibliát olvasni és imádkozni! Ha Jézussal élünk, akkor a Benne és a Tőle kapott öröm kell, hogy betöltse az életünket.

Keresztelő János azt is mondja: „**Annak növekednie kell, nekem pedig alább szállanom.**” (Jn 3,30).

Figyeltünk-e a sorrendre? Nem úgy van az, hogy én a magam akaratából és erejéből kicsi leszek és akkor Jézus nagyra lesz. Nem! Ő neki kell növekednie a szívemben és akkor tudok én is kisebb lenni. Nem azért lesz világosság, mert a sötétség eloszlik. A sötétség azért tűnik el, mert felragyog a világosság.

Ebben az évben engedjük, hogy egyre több fény, maga a világ Világossága ragyogja be életünket s akkor eltűnik szívünkben a sötétség. Ha beengedjük szívünkbe az Úr Jézus Krisztust, a Jézus lényét Igéjét, megtapasztaljuk, hogy Jézus egyre nagyobb lesz az életünkben és mi alább szállunk, de közben szolgálunk az Atya Isten dicsőségére Jézus Krisztus által a Szent Lélek erejével.

Isten munkálja ezt bennünk és általunk ebben az esztendőben.

Végezetül hallgassátok meg Nicholaus Ludwig Zinzendorfot:

Ismeretlen ösvényeken vezet,

Meredekre viszi lépteinket,

Bár gyakran elesünk, botladozunk;

Ha a vihar elmúlt,

Csak Ő benne bízunk.

Átvezet a nyugtalan éveken,

*Álmon, kétségen as félelmeken,
Lépéseink meg-megtántorodnak,
Veszélybe jutunk, és nem süt a nap;*

*Ám Ő terve szerint
Segít tovább megint.*

Isten vezet bennünket. Ez egy jó évünk lesz!

Ámen.

Biharszentjánoson, 2015.01.01.

Csomay Árpád (Gyökössy Endre nyomán).